

udvikle sig, herunder når barnet eller den unge bliver voksen. Det skal således vurderes, hvilket netværk barnet eller den unge må forventes at have, når det bliver 18 år og fremefter, dels hvis barnet eller den unge hjemgives, dels hvis barnet eller den unge forbliver på anbringelsesstedet. Der skal således lægges vægt på, om for eksempel plejeforældrene eller institutionen også vil være der for barnet eller den unge, når barnet eller den unge bliver voksen. Der skal ligeledes lægges vægt på, om barnet eller den unge med tiden vil antages at kunne få en så stærk tilknytning til de biologiske forældre, at det på langt sigt vil være bedst for barnet eller den unge, hvis der sker en hjemgivelse.

I overensstemmelse med Retssikkerhedsudvalgets anbefaling i betænkning nr. 1463 fra 2005 om retssikkerhed i anbringelsessager, foreslås det, at en afgørelse om videreførelse af en anbringelse efter denne bestemmelse alene kan træffes eller opretholdes over for unge over 15 år, hvis den unge er enig i afgørelsen. Begrundelsen for denne vetoet for de store børn og unge er, at uanset en børnesagkyndig måtte finde, at barnets eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet er større end til forældrene, vil det være svært at fastholde dem i en anbringelse og at sikre, at videreførelsen af anbringelsen lever op til formålet omkring øget stabilitet, hvis barnet eller den unge ikke selv ønsker videreførelsen. Fastsættelsen af en 15-års grænse er i overensstemmelse med aldersgrænsen for, hvornår der skal indhentes samtykke til en frivillig anbringelse, jf. § 52, stk. 1, sidste pkt. Det findes væsentligt at opretholde en aldersgrænse på 15 år, da det vurderes som en urimelig byrde at pålægge børn under 15 år at skulle vælge mellem enten at bo hos sine biologiske forældre - som børnene ofte er loyale overfor - eller at bo hos den plejefamilie, som de har været en del af gennem mere end tre år. Sagen skal ikke automatisk behandles på ny, når den unge fylder 15 år, men hvis den unge ikke længere ønsker anbringelsen opretholdt, skal der tages stilling til, hvad der skal ske i sagen.

Reglen skal ses i sammenhænge med servicelovens § 48, hvorefter der skal finde en samtale sted med barnet uanset barnets alder, inden der kan træffes afgørelse efter blandt andet den foreslåede § 68 a. Desuden fremgår det, at barnets eller den unges holdning til videreførelsen af anbringelsen skal fremgå af kommunalbestyrelsens indstilling til børn og unge-udvalget, jf. ovenfor. Barnet eller den unge har ret til at lade sig bistå af andre jf. § 48 a.

En videreførelse af en anbringelse efter den foreslåede bestemmelse er uden tidsbegrænsning. Herved forstås, at de almindelige regler om genbehandling ef-

ter § 62 ikke følges, og at anbringelsesgrundlaget således ikke tages op til genbehandling uden, at der er klaget i sagen, eller at kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke længere er grundlag for en videreført anbringelse.

Kommunalbestyrelsen har alene pligt til at behandle en anmodning om hjemgivelse af barnet eller den unge, hvis der foreligger væsentlig ændrede forhold. Se nærmere herom under nr. 16.

Til nr. 20

Forslaget er en konsekvens af, at § 60 foreslås ophævet, jf. nr. 4.

Til nr. 21

Det foreslås, at hvis der er truffet afgørelse om videreførelse af en anbringelse efter den foreslåede § 68 a, jf. nr. 19, og kommunalbestyrelsen på et tidspunkt ønsker at ændre anbringelsesstedet, skal børn og unge-udvalget træffe fornyet afgørelse efter § 68 a, hvis betingelserne herfor er til stede. Afgørelsen om valg af fornyet anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen.

En videreført anbringelse på grund af barnet eller den unges tilknytning til anbringelsesstedet vil betyde, at der som udgangspunkt ikke kan træffes afgørelse om ændring af anbringelsesstedet, da anbringelsesgrundlaget herved ikke længere vil være til stede. Der kan dog være sager, hvor eksempelvis en plejefamilie, som barnet er tæt knyttet til, opretter et opholdssted og derfor formelt skifter fra at være plejefamilie efter servicelovens § 66, nr. 1, til at være et opholdssted efter § 66, nr. 4, eller omvendt. I sådanne tilfælde sker der ikke reelle ændringer af barnet eller den unges tilknytning til de nærmeste omsorgspersoner men alene en formel ændring af typen af anbringelsessted. Der vil i sådanne tilfælde ofte være grund til, at kommunalbestyrelsen følger barnet eller den unge nøje i tiden efter afgørelsen om ændret anbringelsessted for at vurdere, om barnet eller den unges trivsel og tilknytning til anbringelsesstedet ændres, når rammerne for anbringelsen ændres.

Til nr. 22

Forslaget er en konsekvens af, at lov om forældremyndighed og samvær er ophævet og erstattet af forældreansvarsloven.

Til nr. 23

Forslaget er en konsekvens af, at § 60 foreslås ophævet. Forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år, tilbydes ikke advokatbistand, når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om en hjemgivelsesperiode, da det alene er i sager, der behandles